

ת"פ 35659/03/13 - מדינת ישראל נגד עמנואל אברהם חביוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35659-03-13 מדינת ישראל נ' חביוני

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ בעניין: מדינת ישראל על ידי עו"ד תמר טופז שם טוב

המאשימה

נגד

עמנואל אברהם חביוני על ידי עו"ד איתן צחי

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ותשובת הנאשם לאישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17/3/13 בין השעות 20:00-21:45 התקיים באצטדיון "טדי" בירושלים משחק כדורגל בין קבוצת בית"ר ירושלים והפועל רמת-גן (להלן: "**המשחק**"). במהלך המשחק קילל הנאשם אנשים שונים הקשורים לקבוצת בית"ר ירושלים. בשעה 20:35 לערך התבקש הנאשם על ידי מספר אוהדים שנכחו במקום להפסיק לקלל. בתגובה קפץ הנאשם על מר רמי עמדי (להלן: "**המתלונן**") וחבט באצבעות אגרופו בעינו השמאלית של המתלונן.

3. הנאשם הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום. לדבריו אכן נכח במשחק, אלא שלגרסתו הוא זה שהותקף על ידי המתלונן וקרוביו שהיו עמו. עוד הוסיף הנאשם כי לא זכור לו שחבט בעינו של המתלונן וכל שעשה היה מתוך הגנה עצמית.

תמצית ראיות הצדדים

4. מטעם המאשימה העידו המתלונן, בנו-מר רון עמדי (להלן: "**הבן**") וגיסו-מר יאיר בן עובדיה (להלן: "**הגיס**"). עוד העידו שני עדי ראיה שנכחו במשחק מר יצחק קדמי (להלן: "**יצחק**") ומר ציון קדמי (להלן: "**ציון**") (להלן שניהם יחדיו: "**האחים קדמי**") והשוטר תומר מועלם: (להלן: "**השוטר**") שהגיע למקום האירוע ועצר את הנאשם.

5. כמו כן הוגשו הודעות המתלונן במשטרה - **ת/1 ו-ת/2**, מסמכים רפואיים - **ת/3**. תמונות **ת/4**, הודעת נאשם - **ת/5**, דיסק ממצלמות האבטחה - **ת/6** להלן: "**הדיסק**", הודעתו של ציון במשטרה - **ת/7** ודו"ח פעולה שכתב השוטר - **ת/8**.

6. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן הוגש שרטוט מקומות הישיבה במשחק **נ/1** ודו"ח פעולה שערך השוטר דרור מזרחי **נ/2**.

עיקר טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה סברה כי המאשימה הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה ועל כן יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו. לדבריה עדותו של המתלונן נתמכה בעדויות עדי ראיה אובייקטיבים, האחים קדמי, ממנה עולה כי הנאשם הוא זה אשר תקף את המתלונן. ב"כ המאשימה טענה כי הבדלים בדברי העדים באשר לדרך בה הגיע הנאשם אל המתלונן אינם מהותיים ונובעים משימוש שונה של ביטויים לשוניים לצורך תיאור התנהגות דומה, ויש בשוני זה כדי להעיד על אמינותם של העדים ועל כך שלא היה תיאום גרסאות ביניהם.

עוד טענה ב"כ המאשימה שעדות הנאשם כי פעל מתוך הגנה עצמית אינה סבירה, שכן על אף שטען כי הותקף על ידי מספר אנשים, לא נגרם לו כל נזק, בעוד שעינו של המתלונן נפגעה. עוד הוסיפה כי דבריו אף אינם עולים בקנה אחד עם דו"ח הפעולה שערך השוטר **ת/8**.

8. ב"כ הנאשם סבר כי יש לזכות את הנאשם, שכן לדידו לא התקבלה לפני בית המשפט תמונה ברורה באשר לקרות האירוע. לדבריו עדותו של המתלונן עומדת בסתירה ליתר העדויות שנשמעו ובמיוחד סותרת את עדות בנו, שכן בעוד המתלונן טען כי הנאשם "קפץ" לעברו העיד בנו של המתלונן כי הנאשם ירד לעבר אביו. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי מאחר שיתר העדים מסרו כולם כי הנאשם "קפץ" לעבר המתלונן מלמדת כי הם תאמו את גרסאותיהם, וזאת על אף שלא ניתן להוכיח קשר חברי בין המתלונן לבין האחים קדמי. ב"כ הנאשם הצביע על סתירה נוספת בדברי העדים באשר להתנהלות בין הנאשם למתלונן, לדבריו בעוד המתלונן ובני משפחתו העידו כי לא היתה כל תגרה בין הנאשם למתלונן, העד ציון אישר כי התפתחה בין השניים תגרה.

אשר לגרסה לפיה הנאשם קפץ לעבר המתלונן, לדידו מדובר בגרסה לא הגיונית, שכן לא סביר שהנאשם אשר ישב מספר שורות מעל מקומו של המתלונן יצליח לקפוץ ולזנק על המתלונן. משכך סבר ב"כ הנאשם כי בפני בית המשפט לא התקבלה מלוא התמונה על שארע במשחק ומי תקף את מי ועל כן סבר כי יש לזכות את הנאשם.

9. המחלוקת בתיק זה היא עובדתית ומצריכה הכרעה בין גרסת המתלונן ועדי התביעה לגרסת הנאשם. לאחר ששמעתי את עדותם של המתלונן ושל עדי הראיה שנכחו במשחק ואת עדותו של השוט, צפיתי בדיסק ובמסמכים שהוגשו לעיוני, ולאחר שבחנתי את עדותו של הנאשם, מצאתי כי יש להעדיף את גרסת המתלונן, שהנאשם הוא זה אשר החל באירוע ותקף אותו, בכך שהלם במכת אגרוף בעינו השמאלית.

10. קביעה זו מתבססת על עדותם של האחים קדמי ודיסק ממצלמות האבטחה - **ת/6**, שכן הן המתלונן והן הנאשם לא הביאו לפני בית המשפט את התמונה במלואה, אלא כל אחד מהם העיד על השלב בו הוא הותקף ולא זכר את חלקו האלים באירוע, בעוד שהאחים קדמי מסרו תמונה מלאה על האירוע.

11. המתלונן העיד כי במהלך המשחק הנאשם צעק, קילל והפריע למהלך המשחק, ולכן הוא ואחרים ביקשו ממנו מספר פעמים להפסיק להפריע. לדבריו הוא אף אמר לו שאם לא מתאים לו להיות במשחק שיצא החוצה. המתלונן סיפר כי לאחר שהעיר לנאשם, זה "קפץ" עליו בפתאומיות ונתן לו אגרוף בעין: **"פתאום הוא קפץ עלי, הוא היה 3 מדרגות מעלי, נתן אגרוף בעין ואני נפלתי..."** (ר' עמ' 11 ש' 5-6). המתלונן העיד כי הנאשם ישב שלוש שורות מעליו (שם ש' 19).

12. גם האחים קדמי העידו באופן דומה. ציון מסר בהודעתו **ת/7** כי לאחר שהמתלונן העיר לנאשם וביקש שיתרחק מהמקום, הנאשם קפץ לעברו מהמעבר ונתן לו אגרוף בעין (ר' **ת/7** ש' 10) יצחק וגיסו של המתלונן העידו אף הם באופן דומה (ר' עדות יצחק עמ' 20 ש' 21-22 ועמ' 15 ועדות הגיס עמ' 26 ש' 10). בנו של המתלונן העיד כי הנאשם ירד לעבר אביו: **"הוא ירד שלוש שורות, נתן לאבא שלי בוקס בפנים ועוד מכות בכוח"** (ר' עמ' 23 ש' 10).

13. טענתו העיקרית של ב"כ הנאשם מתייחסת לסתירה באשר לאופן בו הגיע הנאשם אל המתלונן כאשר לדבריו בעוד שהעדים כולם העידו שהנאשם "קפץ" לעבר המתלונן, בנו של הנאשם העיד כי הנאשם ירד דרך המעבר לעבר אביו. לטעמו, מלבד סתירה זו, הרי שמדובר בגרסה שאינה מתקבלת על הדעת בנסיבות העניין ואינה הגיונית.

מעדויות העדים דלעיל עולה כי על אף שהשתמשו במונח "קפץ" או "זינק", הרי הם לא התכוונו שהנאשם דילג מעל 3 שורות של יושבים אל עבר המתלונן. היטיב להסביר זאת העד ציון אשר אישר כי בין המתלונן לנאשם הפרידו 3-4 שורות אולם הסביר כי לא היה דבר שמנע מהנאשם לעשות זאת:

"ש. היו שורות של אנשים לפני כן?"

ת. אולי 3-4 שורות וזה היה כבר במדרגות ולמעבר, לא היה שום מחסום שימנע ממנו דרך המדרגות לקפוץ עליו" (ר' עמ' 18 ש' 14-15).

ללמדך, כי הזינוק או הקפיצה עליה מדברים העדים באה לבטא את הפתאומיות בתקיפה ולא נועדה לתאר

מצב שבו הנאשם דילג "והתעופף" מעל לאוהדים היושבים בשורות. מכל מקום, לא מצאתי כי מדובר בסתירה, וודאי שהאופן בו הגיע הנאשם לעבר המתלון אינה מעלה או מורידה אשר לשאלת התקיפה עצמה. נהפוך הוא נתון זה מלמד על כך שהנאשם הוא זה שניגש אל המתלון, ובכך נשמט הבסיס תחת גרסתו לפיה הוא זה שהותקף ראשון וכל שעשה עשה כדי להגן על עצמו. מלבד הנאשם שמסר בעדותו כי המתלון ישב 8 שורות לפניו (ר' עמ' 28 ש' 10), כל העדים אישרו כי המתלון ישב במרחק של מספר שורות מהנאשם וכן צפייה בדיסק מלמדת על מרחק שלא עולה על מספר שורות בודדות. נראה כי הנאשם בגרסתו זו ניסה להרחיק עצמו מהמתלון ומהאופן בו האירוע החל. לא זו אף זו, הנאשם עצמו אישר כי בינו לבין המתלון התפתח דין ודברים (שם ש' 8-10), דבר שלא מתיישב עם גרסתו לפיה ישב במרחק כה רב מהמתלון.

14. עדותם של האחרים קדמי הותירה רושם אמין. מדובר בעדים אובייקטיביים שלא ניסו להסתיר מבית המשפט את העובדה שהם פגשו במתלון במשחקי כדורגל, טרם האירוע. האחים קדמי העידו כי ישבו שורה מעל המתלון (ר' עמ' 17 ש' 16 ועמ' 20 ש' 19-20) והיה ניתן לראות את מיקומם ביציע גם מצפיה בסרט. ניכר כי מהמקום בו ישבו היתה להם עמדת תצפית טובה. עדותם תומכת בגרסת המתלון ועולה ממנה באופן ברור כי הנאשם הוא זה שניגש לעבר המתלון והלם בו וזאת ללא כל התגרות קודמת מלבד בקשתו כי הנאשם יפסיק לקלל.

15. אמנם, צפייה בדיסק האבטחה אינה מאפשרת לראות את התקיפה עצמה, עם זאת ניתן לראות באופן ברור את ההמולה שנוצרה במקום מושבו של המתלון ולאחריה ניתן להבחין בנאשם צועד לעבר החלק העליון של היציע, היינו כי הוא זה שירד למקום בו ישב המתלון ולא להפך. נתון זה סותר את גרסת הנאשם לפיה המתלון הוא זה שטיפס לעברו והחל לתקוף אותו (ר' עמ' 28 ש' 13-14) וכי כל האירוע התרחש במקום מושבו שלו (שם ש' 20). מכאן שהסרטון תומך בגרסת המתלון ועדי התביעה לקרות האירוע.

גרסתו של הנאשם לפיה הוא הותקף נבדקה בידי המשטרה. המתלון, בנו וגיסו אישרו שלושתם כי נחקרו במשטרה פעמיים פעם מסרו עדות ובפעם הנוספת נחקרו באזהרה בחשד לתקיפה. לאחר חקירה ממצה שבחנה את גרסת הנאשם הוחלט שלא להאשים את המתלון ובני משפחתו ולהעמיד לדין את הנאשם. הגם שלא נעלם מעיני כי לאחר מעשהו של הנאשם אכן רדפו אחריו המתלון ובנו, וזאת בניגוד לעדות שמסרו בבית המשפט, ובכך אף החלה מהומה נוספת, ואולי זו הסיבה שהעד ציון מסר בעדותו כי במקום התפתחה תגרה (ר' ת/7 עמ' 2 ש' 2). אולם כאמור, לא נותר בליבי ספק כי הנאשם הוא זה שירד לעבר המתלון הלם בו באגרופו ובתגובה החלו בני משפחתו של המתלון לרדוף אחר הנאשם.

16. השוטר כתב דו"ח פעולה במקום האירוע ת/8 ממנו עולה כי אכן התפתחה קטטה במקום. השוטר העיד כי הגיע למקום בעקבות קריאה ולא ראה כיצד ומתי החלה הקטטה (ר' עמ' 22 ש' 17-18) אך הן מהדו"ח והן מעדותו עולה כי כאשר הגיע למקום ראה את עינו של המתלון אדומה ונפוחה וזה מסר לו שהנאשם נתן לו אגרוף.

17. העובדה כי המתלונן ובני משפחתו יצאו לעבר הנאשם לאחר שזה תקף את המתלונן, אינה מהווה הגנה למעשיו, שכן הוא זה אשר החל בתקיפה, ירד לעבר המתלונן, פגע בפניו והוא נזקק לטיפול רפואי. רק לאחר שהושלמה התקיפה והנאשם החל לעלות למעלה, יצאו המתלונן ואחרים לדלוק אחריו, כך שאין מדובר בהגנה עצמית וגם לו היה מותקף על ידי המתלונן ואחרים ומגן על עצמו בשלב זה, לא היתה עומדת לו טענה של הגנה עצמית שכן התנהגותו הפסולה היא שהובילה לאירוע.

18. משכך והגם שנמצאה סתירה מהותית בעדות המתלונן באשר לאופן סיום האירוע, שכן היא עומדת בניגוד לתיעוד בסרט ת/6, שם הוא נראה דולק אחרי הנאשם. על סמך עדותם של האחים קדמי, והסרט ת/6 ניתן לקבוע מעל לכל ספק סביר כי מי שתקף ראשון את המתלונן הוא הנאשם, אשר ירד כמה שורות לשם כך, ובשלב זה לא עמדה לו כל טענה של הגנה עצמית.

19. **אשר על כן, מצאתי כי המאשימה הרימה את הנטל המוטל עליה והוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם תקף את המתלונן ואני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ה, 30 יוני 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.